การศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อพัฒนาแนวทางเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

A Study of Student Teachers' Multiple Intelligences at Nakhon Sawan Rajabhat University to develop Guidelines for the promoting Communicative English for Non–English Major Student Teachers

นิพัทธา สังข์ยก[1] วิเชียร ธำรงโสตถิสกุล[2]

Niphattha Sangyok[1] and Wichian Thamrongsotthisakul[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู และ 2) ศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 214 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามพหุปัญญา Multiple Intelligences (M.I.) Inventory ของ Walter McKenzie (1999) แบ่งเป็น 9 ตอน ตอนละ 10 ข้อ รวม 90 ข้อ และทฤษฎีพหุปัญญาของ โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ ประกอบด้วยเชาวน์ปัญญาทั้ง 9 ด้าน คือ ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านดนตรี ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านภาษา ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านมิติสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลภาษาอังกฤษแปลจากฉบับภาษาไทยเป็นฉบับภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบกับต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ และ 2) แบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. พหุปัญญาของนักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า เชาวน์ปัญญาของนักศึกษาครู มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเองสูงที่สุด ร้อยละ 87.24 รองลงมาคือเชาวน์ปัญญาด้านการดำรงอยู่ของชีวิต ร้อยละ 74.58 และเชาวน์ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ร้อยละ 73.62 ตามลำดับ ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา ร้อยละ 57.76

[1]อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, The Department of English, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

[2]ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, Asst. Prof, Ph.D., Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: นิพัทธา สังข์ยก, niphattha.s@nsru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 27 ธันวาคม 2566 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 29 สิงหาคม 2567 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 30 สิงหาคม 2567

2. แนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) 2) กลยุทธ์สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ Self–Reflection, Personal Connections, และ Silence Moments และ 3) กิจกรรมสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีพหุปัญญา ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นในใบงานของตนเอง บันทึกความคิดและความรู้สึกของตนเองในสมุดจดบันทึก ระบุจุดแข็งของการเรียนรู้ภาษาและสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ

คำสำคัญ: พหุปัญญา นักศึกษาครู การสื่อสารภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This research aimed to 1) study of student teachers' multiple intelligences and 2) guidelines for the promoting communicative English for non–English major student teachers. The target group for this research contained 214 first year student teachers at Nakhon Sawan Rajabhat University by stratified random sampling and using Krejcie & Morgan to define the sample size. The research instrument were 1) a questionnaire of multiple intelligences inventory by Walter McKenzie (1999), divided into 9 sections and each section was 10 items, total of all sections was 90 items and the theory of multiple intelligences of Howard Gardner consisted of 9 intelligences; naturalist intelligence, musical intelligence, logical mathematical intelligence, existential intelligence, interpersonal intelligence, bodily–kinesthetic intelligence, linguistic intelligence, intrapersonal intelligence and spatial intelligence. The researcher translated into Thai language from English then an English translational expert translated from Thai language to Engilish language to check with the original (English language). 2) Documentary Analysis about guidelines for the promoting communicative English for non–English major student teachers and it was corrected by an expert. The statistic for data analysis was percentage.

The research findings indicated that:

1. Multiple intelligences of first year student teachers at Nakhon Sawan Rajabhat University found that intrapersonal intelligence was the hightest level by 87.24 percent, the followed existential intelligence was 74.58 percent, and bodily–kinesthetic intelligence by 73.62 percent, respectively. The lowest level was linguistic intelligence by 57.76 percent.

2. Guidelines for the promoting communicative English for non–English major student teachers devided into 3 aspects were 1) methods had Suggestopedia, CLT, and Silent Way; 2) strategies had Self–Reflection, Personal Connections, and Silence Moments; and 3) activites had comment on your own worksheets, record their thoughts and feelings in a daily journal and list strengths of their language learning and areas in which they need assistance.

Keywords: Mutiple intelligences, Student teacher, Communicative English

วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภูมิหลัง

ตามที่ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ ซึ่งได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด สามารถพิจารณาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดสภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนของรายวิชาต่าง ๆ และนอกห้องเรียน ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษตลอดจนจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ที่นิสิตนักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ โดยอาจเป็นรูปแบบเอกสารหรือสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ (โปรแกรมภาษาอังกฤษออนไลน์) เพื่อเปิดโอกาสและสร้างแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง กระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 1) ยิ่งไปกว่านั้นโดยเฉพาะสำหรับนิสิตนักศึกษาครู ที่ต้องเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นครูในอนาคต ยิ่งต้องมีความพร้อมในเรื่องสมรรถนะของครู ซึ่งการสื่อสารและการใช้ภาษาเป็นหนึ่งในสมรรถนะของครูที่กำหนดไว้ โดยที่ครูต้องสามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ) เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน, 2551, หน้า 16-23) ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสำคัญที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในชีวิตประจำวัน ผู้ที่รู้ภาษาที่สองโดยเฉพาะภาษาอังกฤษย่อมถือว่ามีโอกาสดีและได้เปรียบกว่าคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นด้านการสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ดังนั้น ครูจึงต้องมีพื้นฐานในภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนด้วย สำหรับคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 คือเป็นผู้ที่มีความรอบรู้มากขึ้น มีความเป็นมืออาชีพ มีความสามารถและศักยภาพสูง ดังนั้น ในสถาบันที่ผลิตครู จึงให้ความสำคัญในเรื่องของภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นครูมืออาชีพในอนาคต

ระดับทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง (ธันนิกานต์ สูญสิ้นภัย, 2563, หน้า 86) ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาของไทยจึงจำเป็นต้องมีการจัดการในเรื่องคุณภาพการศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น ตามที่ Littlewood (1990, pp. 62-67) ได้อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่านอกจากจะมีแรงจูงใจทำให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียน การที่ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ สติปัญญาและความถนัดทางภาษา ผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนภาษา เพราะถึงแม้ผู้สอนจะสอนดีเพียงใดหากผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้ว การเรียนรู้ย่อมไม่เกิดผลสำเร็จ นอกจากนี้ Christison (1996, p. 10-14) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และตรงกับความสามารถความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนมีการจัดสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลการใช้ทฤษฎีพหุปัญญาในการพัฒนาทักษะภาษาในทุกด้าน รวมถึงความรู้ด้านไวยากรณ์และการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองในระดับอุดมศึกษา โดยใช้แนวคิดของการของโดเมนที่แตกต่างกันสามโดเมน ได้แก่ โดเมนการวิเคราะห์ โดเมนการมองย้อนกลับและโดเมนการโต้ตอบ เพื่อออกแบบกิจกรรมที่ใช้พหุปัญญา ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการสอนที่ใช้พหุปัญญา เข้ามาช่วยพัฒนาทักษะภาษาในทุกด้าน ส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และได้รับวิธีการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา (Tiansoodeenon & Sitthitikul, 2022, pp. 64-65) สอดคล้องกับ Esther (2012) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ กลายเป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นและกระตุ้นให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ในปัจจุบันความฉลาดทางสติปัญญาหรือไอคิว ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมาเป็นมาตรวัด ก็อาจได้ผลเพียงเสี้ยวเดียว เพราะว่าวัดได้เพียงในปัจจุบันไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมถึง เช่น เรื่องของความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางศิลปะ เป็นต้น เรื่องของภาษา ตรรกศาสตร์

หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณิตศาสตร์ และมิติสัมพันธ์เพียงบางส่วนเท่านั้น ยังมีความสามารถอีกหลายด้านที่แบบทดสอบ ของ Howard Gardner นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด เป็นผู้หนึ่งที่พยายามอธิบายให้เห็นถึงความสามารถที่หลากหลาย โดยคิดเป็น “ทฤษฎีพหุปัญญา” (Theory of Multiple Intelligences) เสนอแนวคิดว่า เชาวน์ปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านไหนบ้าง แล้วแต่ละด้านผสมผสานกัน แสดงออกมาเป็นความสามารถในเรื่องใด เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคนไป พหุปัญญาของ Howard (1999) จำแนกเชาวน์ปัญญาออกเป็น 9 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านภาษา (Linguistic intelligence) 2) ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical–mathematical intelligence) 3) ด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial intelligence) 4) ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily–kinesthetic intelligence) 5) ด้านดนตรี (Musical intelligence) 6) ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล (Interpersonal intelligence) 7) ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal intelligence) 8) ด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist intelligence) และ 9) ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (Existential intelligence)

ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงควรมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างทางพหุปัญญาของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะบูรณาการความแตกต่างในพหุปัญญาของผู้เรียนในชั้นเรียน ที่ผ่านการประเมินเบื้องต้นมาแล้วว่าผู้เรียนมีพหุปัญญาที่โดดเด่นด้านใด ส่งผลดีต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล, 2564, หน้า 3–4) โดยสามารถนำพหุปัญญาแต่ละด้านมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนได้ทุกวิชา ในวิชาภาษาอังกฤษก็เช่นกัน มีงานวิจัยพบว่า มีการออกแบบการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับสอนภาษาต่างประเทศ Brown (2014) และ Ellis (2008) พบว่าพหุปัญญามีความสัมพันธ์อย่างมากในการพัฒนาของผู้เรียนภาษาที่สอง นอกจากนี้ Ellis (2008) ได้ทบทวนการศึกษา ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างพหุปัญญากับการพัฒนาผู้เรียนภาษาที่สอง สรุปว่าเชาวน์ปัญญาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียนภาษาที่สอง สอดคล้องกับ Medina (1990) กล่าวว่า เมื่อนำพหุปัญญาไปใช้ในห้องเรียนภาษา ครูจะสามารถเข้าถึงผู้เรียนส่วนบุคคลได้ดีขึ้น ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทำให้แต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนั้น Richards and Rodgers (2001, p. 117) กล่าวว่า การพัฒนาความฉลาดทางภาษาศาสตร์ในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น สามารถได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากการใช้ความหลากหลายของภาระงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับเชาวน์ปัญญา ครูควรเสนองานที่มีทางเลือก ไม่ใช่สอนตามเชาวน์ปัญญาที่เฉพาะเจาะจง แต่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าใจข้อมูลในแบบที่เขาต้องการ ทฤษฎี พหุปัญญาสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ยอดเยี่ยมที่ช่วยให้ครูสามารถวางแผนวิธีการที่น่าสนใจในการฝึกฝนผู้เรียน

สำหรับนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความจำเป็นต้องศึกษาพหุปัญญาโดยการใช้แบบสอบถามพหุปัญญา Multiple Intelligences (M.I.) ของ Walter McKenzie (1999) ประกอบด้วย เชาวน์ปัญญาทั้ง 9 ด้าน ของ Howard Gardner เพื่อเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหรือการสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับเชาวน์ปัญญาของนักศึกษาครูเพื่อเป็นการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

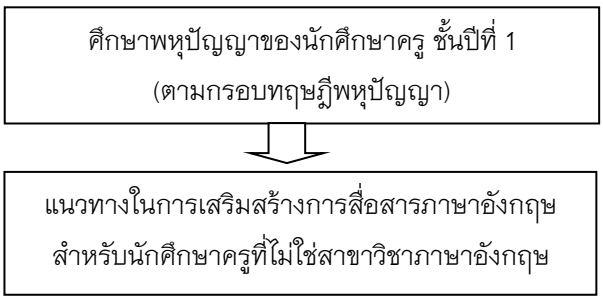

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 480 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 214 คน โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ซึ่งใช้สาขาวิชาเป็นชั้นของการแบ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ Google Form ซึ่งมี 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) สาขาวิชาประถมศึกษา 2) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย 3) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ 4) สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา 5) สาขาวิชาพลศึกษา 6) สาขาวิชาภาษาไทย 7) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 8) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป และ 9) สาขาวิชาสังคมศึกษา

ตอนที่ 2 คือ แบบสอบถามพหุปัญญา Multiple Intelligences (M.I.) แบ่งออกเป็น 9 ตอน ตอนละ 10 ข้อ รวม 90 ข้อ โดยให้ตอบเลข 1 หากข้อนั้นตรงกับผู้ตอบ หากไม่ตรงให้เว้นว่างไว้ เช่น ในตอนที่ 1 ข้อ 1 .....I enjoy categorizing things by common traits. (ฉันชอบการจัดหมวดหมู่สิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะทั่วไป) จากนั้นนำข้อมูลแต่ละตอนมารวมกัน โดยกำหนดให้คะแนนที่ได้ในแต่ละตอนคูณด้วย 10 จะได้คะแนนรวมของแต่ละตอน จึงจะปรากฏผลของเชาวน์ปัญญาแต่ละด้านว่ามีเชาวน์ปัญญาในแต่ละด้านร้อยละเท่าไร ซึ่งในแต่ละสอดคล้องกับเชาวน์ปัญญาแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านธรรมชาติวิทยา 2) ด้านดนตรี 3) ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 4) ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต 5) ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล 6) ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว 7) ด้านภาษา 8) ด้านการเข้าใจตนเอง และ 9) ด้านมิติสัมพันธ์

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพหุปัญญา Multiple Intelligences (M.I.) Inventory เป็นลิขสิทธิ์ของ Walter McKenzie (1999) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแปลเป็นภาษาไทย โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลภาษาอังกฤษ โดยแปลจากฉบับภาษาไทยเป็นฉบับภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบให้ตรงกับต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู สำหรับใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

2. แบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเชาวน์ปัญญาทั้ง 9 ด้าน เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ Google Form ให้กลุ่มตัวอย่างด้วยลิงก์ผ่านทางไลน์กลุ่มของนักศึกษาแต่ละสาขา ได้ผลการตอบกลับร้อยละ 100

2. หลังจากได้แบบสอบถามครบแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแปลผลและเขียนรายงานผลการศึกษาในลำดับต่อไป

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู พบว่า นักศึกษาครูมีพุหปัญญาด้านการเข้าใจตนเองสูงที่สุด (87.25%) รองลงมาคือ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (74.88%) ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (73.62%) ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (72.58%) ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล (72.49%) ด้านมิติสัมพันธ์ (71.42%) ด้านธรรมชาติวิทยา (70.62%) ด้านดนตรี (62.79%) และด้านภาษา (57.76%) ตามลำดับ

วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

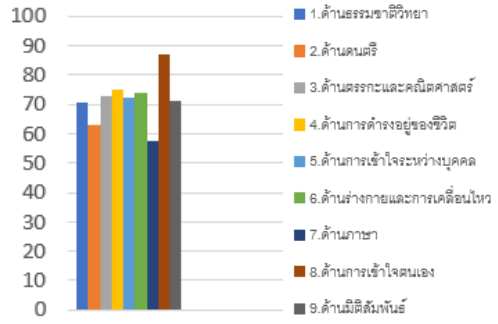

ภาพประกอบ 2 กราฟแสดงพหุปัญญาของนักศึกษาครู

จำแนกตามสาขาวิชา ได้ผลดังนี้

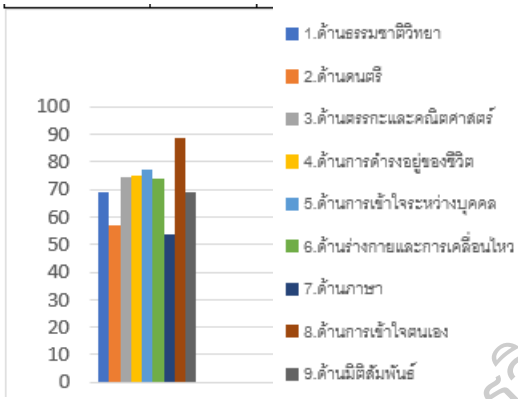

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา

สาขาวิชาประถมศึกษา

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการเข้าใจตนเอง (88.85%) รองลงมา คือ ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล (76.92%) และด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (75.00%) ส่วนด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านภาษา (53.85%)

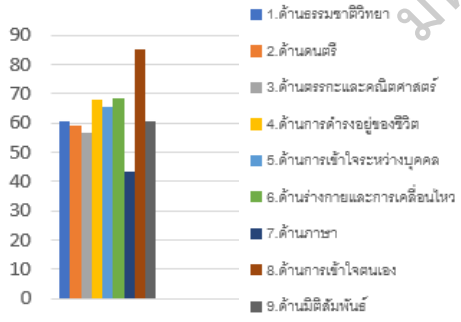

ภาพประกอบ 4 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการเข้าใจตนเอง (85.00%) รองลงมา คือ ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (68.50%) และด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (68.00%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา (43.50%)

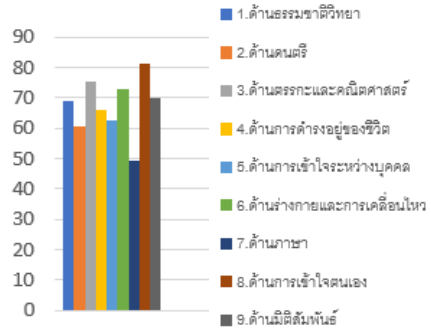

ภาพประกอบ 5 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา

สาขาวิชาคณิตศาสตร์

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (81.84%) รองลงมา คือ ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (75.56%) และด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (72.96%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา (49.26%)

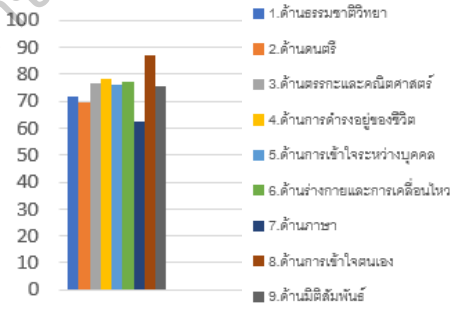

ภาพประกอบ 6 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา

สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (87.00%) รองลงมา คือ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (78.50%) และด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (76.75%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา (62.25%)

วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

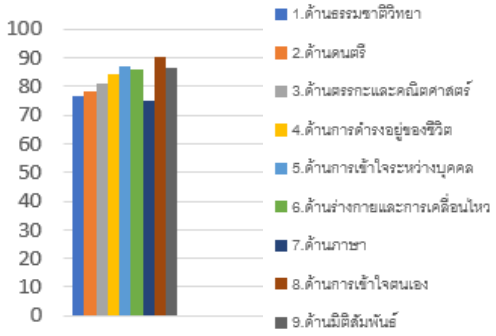

ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (90.48%) รองลงมา คือ ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล (87.14%) และด้านมิติสัมพันธ์ (86.67%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา (74.76%)

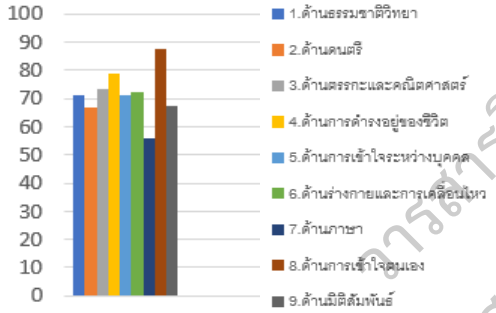

ภาพประกอบ 8 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (87.78%) รองลงมา คือ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (78.89%) และด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (73.11%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา (56.00%)

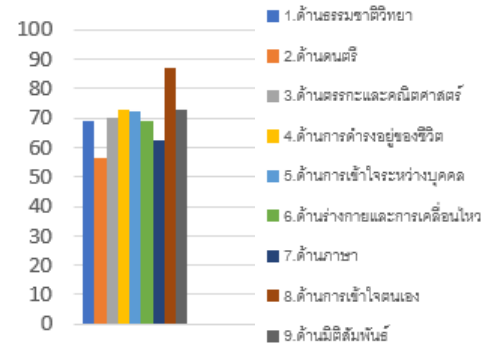

ภาพประกอบ 9 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (87.08%) รองลงมา คือ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (72.92%) และด้านมิติสัมพันธ์ (72.71%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านดนตรี (56.46%)

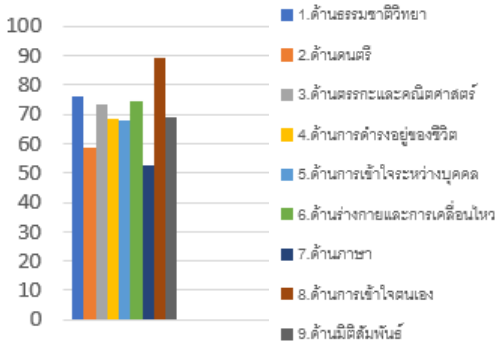

ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (89.23%) รองลงมา คือ ด้านธรรมชาติวิทยา (76.15%) และด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (74.62%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านภาษา (52.31%)

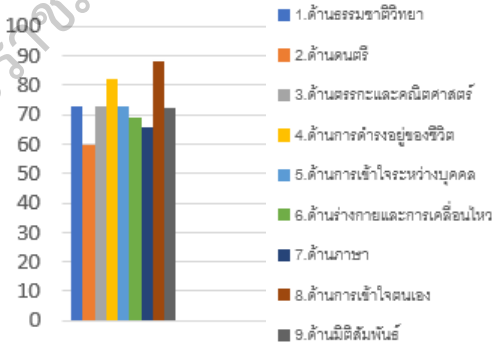

ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงผลพหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา

จากภาพจะเห็นได้ว่า พหุปัญญาของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา ด้านที่สูงที่สุด คือ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (88.33%) รองลงมา คือ ด้านการดำรงอยู่ของชีวิต (82.00%) และด้านธรรมชาติวิทยา (73.00%) ส่วนด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านดนตรี (59.67%)

จากการศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ทุกสาขาวิชามีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเองสูงที่สุด ส่วนเชาวน์ปัญญาด้านที่ต่ำที่สุดคือด้านภาษา เมื่อพิจารณา

หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร การสำรวจวิชาการ

แยกเป็นสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาภาษาอังกฤษและสังคมศึกษามีเชาวน์ปัญญาด้านดนตรีต่ำที่สุด

2. ผลการศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า เนื่องจากนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเองสูงที่สุด ดังนั้น แนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีแนวทางที่สอดคล้องกับเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ดังนี้

1) วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) (Richards & Rodgerd, 2003; Richards & Rodgers, 2014)

2) กลยุทธ์สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection), ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal Connections) และช่วงเวลาแห่งความเงียบ (Silence Moments) (Armstrong, 2009)

3) กิจกรรมสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีพหุปัญญา ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นในใบงานของตนเอง (พรชนนี ภูมิไชยา และนิธิดา อดิภัทรนันท์, 2564, หน้า 217-231) บันทึกความคิดและความรู้สึกของตนเองในสมุดจดบันทึก ระบุจุดแข็งของการเรียนรู้ภาษาและสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ (Maftoon, 2012, pp. 1233-1241) นอกจากนี้ มารุต พัฒผล (2565) ได้เสนอตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ เขียนสะท้อนคิดตนเอง กำหนดเป้าหมายของตนเอง วางแผนการเรียนรู้ ประเมินตนเอง และเขียน Journal writing สอดคล้องกับ Spirovska (2013, pp. 9-20) เสนอไว้กิจกรรมสำหรับเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ได้แก่ เขียนบันทึก (Journal keeping) กิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ส่วนตัว (การไตร่ตรอง การอภิปราย และการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว) (Activities in order to elicit personal experiences (reflections, discussions and sharing personal experiences)

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบวิธีสอน กลยุทธ์ และกิจกรรมสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีพหุปัญญาอีก 8 เชาวน์ปัญญา มีดังนี้ (Botelho, 2003; Richards & Rodgers, 2003; Richards & Rodgers, 2014; Armstrong, 2009; พรชนนี ภูมิไชยาและนิธิดา อดิภัทรนันท์, 2564; Spirovska, 2013; Gardner, 1993; Maftoon, 2012; Oliveira, 2009; Razmjoo & Jozaghi, 2012, pp. 153-188)

1. เชาวน์ปัญญาด้านภาษา

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ การระดมความคิด (Brain Storming) การเล่าเรื่อง (Storytelling) การเขียนบันทึก (Journal Writing) การบันทึกเสียง (Tape Recording) และการตีพิมพ์ (Publishing) กิจกรรม ได้แก่ เกมบิงโกคำศัพท์ ฝึกออกเสียงคำศัพท์ วาดภาพตาม คำบอก อ่านจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า เขียนไดอารี่ การเล่าเรื่องตลกและเรื่องราวต่าง ๆ การเขียนจดหมาย

2. เชาวน์ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ การจัดหมวดหมู่และจำแนกสิ่งต่าง ๆ กิจกรรม ได้แก่ ผังเรื่องราวหรือการเขียนผังความคิด การนำเสนอลำดับของเหตุการณ์ในเรื่องราวหรือข้อความ

3. เชาวน์ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ การสร้างภาพ สัญญาณสี การร่างไอเดีย และสัญลักษณ์กราฟิก กิจกรรม ได้แก่ เกมจิ๊กซอว์ วาดภาพตามคำบอก แผนที่ความคิด การจับคู่ภาพกับคำ การใช้แผนที่

4. เชาวน์ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ การแสดง การเล่นตามบทบาท การลงมือปฏิบัติ การคิดคำตอบทางร่างกาย ละครในห้องเรียน กิจกรรม ได้แก่ Brain Gym การวาดภาพ การระบายสี การแสดงท่าทาง การแสดงละคร การทำแบบจำลองของวัตถุ และการใช้วัตถุจริง การเต้นรำ การใช้ร่างกายเพื่อแสดงอารมณ์

5. เชาวน์ปัญญาด้านดนตรี

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ การร้องเพลง การพูดจังหวะ การเล่นเครื่องดนตรี กิจกรรม ได้แก่ เพลง บทกลอน

วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทกลอน การเล่นเพลงเพื่อแนะนำเนื้อหาหรือวิเคราะห์เนื้อเพลง การแปลงเนื้อเพลงเป็นข้อความ ฟังเพลงประเภทต่าง ๆ

6. เชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) กลยุทธ์ ได้แก่ กิจกรรมแบ่งปันเพื่อน การทำงานเป็นกลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการกิจกรรม ได้แก่ อภิปรายกลุ่ม การทำงานกลุ่ม

7. เชาวน์ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) กลยุทธ์ ได้แก่ เดินเล่นในธรรมชาติ ชมสารคดีธรรมชาติ เยี่ยมชมสวนสาธารณะ เปิดโลกการเรียนรู้ กิจกรรม ได้แก่ การเปรียบเทียบระหว่างนวนิยายกับภาพยนตร์ ข่าวที่ออกอากาศโดยแหล่งข้อมูลสองแห่งที่ต่างกัน การจัดหมวดหมู่ การวิเคราะห์ฉาก การเดินทางภาคสนาม และโครงการต่าง ๆ

8. เชาวน์ปัญญาด้านการดำรงอยู่ของชีวิต

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) กลยุทธ์ ได้แก่ ไตร่ตรองถึงความหมายของชีวิต การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมพิเศษ การทำงานร่วมกับกลุ่ม การกุศล กิจกรรม ได้แก่ สังเกตบทบาทของตนในห้องเรียน สังคม และโลกหรือจักรวาล คุณค่าคลาสสิกของความงาม ความจริง และความดี

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาพหุปัญญาของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ผลการวัดพหุปัญญาของนักศึกษาครู เชาวน์ปัญญาด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการเข้าใจตนเอง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของผู้เรียนจากการสังเกต พบว่า ผู้เรียนมักจะรู้เท่าทันอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้ขอบเขตความสามารถของตนเองว่าในการเรียนหรือในการทำกิจกรรม มักจะเป็นผู้ที่กำหนดว่าสิ่งใดตนทำได้หรือทำไม่ได้ มักจะจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับ Gardner (1999) กล่าวว่า คนที่มีเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเองจะมีความสามารถในการเข้าใจตนเอง ตีความและชื่นชมความรู้สึก อารมณ์ ความปรารถนา จุดแข็งและแรงจูงใจของตนเอง นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เชาวน์ปัญญาที่ต่ำที่สุด คือ เชาวน์ปัญญาด้านภาษา เนื่องจากเชาวน์ปัญญาด้านภาษาจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จมากขึ้นกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ แต่ก็ยังพบคนที่มีเชาวน์ปัญญาด้านอื่นที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงด้วย (Gardner, 1993) แม้ว่านักศึกษาครูจะมีเชาวน์ปัญญาด้านภาษาที่ต่ำ แต่ก็ไม่ได้เป็นตัวกำหนดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู (Sasaki, 1993) เพียงหากมีเชาวน์ปัญญาด้านภาษาที่สูงประสบความสำเร็จมากขึ้นกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ (Gardner, 1993) ดังนั้น ไม่ว่านักศึกษาครูจะมีเชาวน์ปัญญาด้านใดก็สามารถเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษได้หากมีแนวทางเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับพหุปัญญาของนักศึกษาครู ดังนั้น ต้องมีแนวทางการเสริมสร้างการสื่อสารให้สอดคล้องกับพหุปัญญาของนักศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. จากการศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า วิธีสอน กลยุทธ์ และกิจกรรมสำหรับการสอนภาษาที่ผู้สอนควรยึดตามเชาวน์ปัญญาของนักศึกษาครู ซึ่งเชาวน์ปัญญาที่พบ คือ เชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ดังนี้ 1) วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) สอดคล้องกับ ปัทมา ยิ้มสกุล (2563, หน้า 25) พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ด้วย CLT ส่งผลให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น มีกิจกรรมที่หลากหลาย และเร้าให้นักศึกษาเกิดความสนใจ เกิดแรงกระตุ้นให้มีความสนใจที่จะเรียนรู้จากภายในตัวเอง และการสอนแบบเงียบ (Silent Way) (Richards & Rodgerd, 2003; Richards & Rodgers, 2014) 2) กลยุทธ์สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การสะท้อนตนเอง (Self-Reflection), ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal Connections) และช่วงเวลาแห่งความเงียบ (Silence Moments) (Armstrong, 2009) 3) กิจกรรมสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีพหุปัญญา ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นในใบงานของตนเอง (พรชนนี ภูมิไชยา และนิธิดา อดิภัทรนันท์, 2564) บันทึกความคิดและความรู้สึกของตนเองในสมุดจดบันทึก ระบุจุดแข็งของการเรียนรู้ภาษาและสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ (Maftoon, 2012) นอกจากนี้ มารุต พัฒผล (2565) ได้เสนอตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ เขียนสะท้อนคิดตนเอง กำหนดเป้าหมายของตนเอง

หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วารสารวิชาการ

วางแผนการเรียนรู้ ประเมินตนเอง และเขียน Journal writing สอดคล้องกับ Spirovska (2013) เสนอไว้กิจกรรมสำหรับเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ได้แก่ เขียนบันทึก (Journal keeping) กิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ส่วนตัว เช่น การไตร่ตรอง การอภิปราย และการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Reflections, discussions and sharing personal experiences)

นอกจากนี้ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, นิคม โยกัญญา และอัญชนา ศรีเรืองฤทธิ์ (2562, หน้า 501-504) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาจะมีการใช้ระยะเวลาหนึ่งที่เรียกว่า “Silent period” แล้วจึงจะสื่อสารได้ ซึ่งได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยการเรียนรู้แบบนี้เป็นการเรียนรู้โดยรู้ตัวที่ใช้การตระหนักรู้ (Awareness)

ดังนั้นแนวการสอนที่สอดคล้องกับเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง คือ วิธีการสอนภาษาอังกฤษ: Suggestopedia CLT และ Silent Way กลยุทธ์สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ: Self-Reflection, Personal Connections, and Silence Moments กิจกรรมสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีพหุปัญญา: แสดงความคิดเห็นในใบงานของตนเอง self-reflection, self-awareness and self-consciousness สอดคล้องกับ พรชนนี ภูมิไชยา และนิธิดา อดิภัทรนันท์ (2564); Ricards & Rodgerd (2003); Ricards & Rodgerd (2014); Armstrong (2009); Spirovska (2013); Gardner (1993) และ Maftoon (2012) ซึ่งแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หากผู้สอนสามารถสอนโดยมีการทำกิจกรรมหรือภาระงานที่หลากหลายให้เหมาะกับเชาวน์ปัญญาจะสามารถเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต นักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Richards and Rodgers (2001, p. 117) ได้กล่าวว่า การพัฒนาความฉลาดทางภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สามารถส่งเสริมจากการใช้ความหลากหลายของภาระงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับเชาวน์ปัญญาที่หลากหลาย แต่ในทางกลับกับผู้สอนภาษาอังกฤษหรือหนังสือแบบเรียนภาษาต่างประเทศทั่วไป มักมีรูปแบบการสอนหรือการจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับพหุปัญญาของผู้เรียน เพราะส่วนใหญ่การสอนหรือกิจกรรมมักจะเน้นไปทางด้านเชาวน์ปัญญาด้านภาษาเป็นหลัก สอดคล้องกับ Kirgoz (2010) ที่ได้ทำการสำรวจหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ออกแบบในท้องถิ่นจำนวน 5 เล่ม ในตุรกี เพื่อดูว่าพหุปัญญาที่ทางหนังสือได้มีการกล่าวถึงบ่อยที่สุด คือ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ และด้านธรรมชาติวิทยา ซึ่งเป็นด้านที่กล่าวถึงน้อยที่สุด และไม่มีหนังสือใดกล่าวถึง เชาวน์ปัญญาด้านการดำรงอยู่ของชีวิต เชาวน์ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ เชาวน์ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว เชาวน์ปัญญาด้านดนตรี เชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล และเชาวน์ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ดังนั้น ผลการศึกษาที่ผู้วิจัยค้นพบทำให้มีแนวทางในการเสริมสร้างการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตนักศึกษาครู ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษควรใช้พหุปัญญาของของผู้เรียนในการออกแบบกิจกรรมในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษ

2. สร้างรูปแบบการสอนหรือหลักสูตรการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยยึดหลักของทฤษฎีพหุปัญญา โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเชาวน์ปัญญาของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาครูที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567*. 17 มกราคม 2567. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ธันนิกานต์ สูญสิ้นภัย. (2563). การทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(1), 86-97.

ปัทมา ยิ้มสกุล. (2563). การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ด้วยทักษะ CLT สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. *วารสารวิจัยราชภัฏธนบุรีรับใช้สังคม*, 6(2), 14-28.

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, นิคม โยกัญญา และอัญชนา ศรีเรืองฤทธิ์. (2562). *แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทย.* ในการประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 6 ประจำปี พ.ศ. 2562 “สังคมผู้สูงวัย: โอกาสและความท้าทายของอุดมศึกษา”. 30 มีนาคม 2562. หน้า 495-505. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยนครราชสีมา.

พรชนนี ภูมิไชยา และนิธิดา อดิภัทรนันท์. (2564). การใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(2), 217-231.

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. (2551). *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

มารุต พัฒผล. (2565). *การจัดการเรียนรู้บูรณาการที่ส่งเสริมพหุปัญญา (ฉบับ Concise)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2564). *พหุปัญญาในชั้นเรียน: Multiple Intelligence in Classroom.* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Armstrong, T. (2009). *Multiple intelligences in the classroom*. Alexandria, VA.: The Association for Supervision and Curriculum Development: ASCD.

Botelho, M. R. (2003). *Multiple Intelligences Theory in English Teaching: An Analysis of current Textbooks, Materials and Teachers' Perceptions*. Unpublished Thesis, Athens, OH: Ohio University.

Brown, H. D. (2014). *Principles of language learning and teaching* (6th ed.). New York: Pearson Education ESL.

Christison, M. A. (1996). Teaching and learning languages through multiple intelligence. *TESOL Journal*, 6(1), 10-14.

Ellis, R. (2008). *The study of second language acquisition* (2nd ed.). Oxford: Oxford University Press.

Esther, S. P. (2012). *Increasing Motivation: Introduction of MI-based Activities into EFL reading classes*. (Master thesis) Madrid, Spain: Complutense University of Madrid.

Gardner, H. (1993). *Multiple intelligences: The theory and practice*. New York: Basic Books.

_____. (1999). *Intelligence reframed: multiple intelligences for the 21th century*. New York: Basic Books.

Kirgoz, Y. (2010). Catering for Multiple Intelligences in Locally-published textbooks in Turkey. *Procedia social and Behavioral Sciences*, 3, 127-130. http://dx.doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.07.023

Littlewood, W. (1990). *Communicative Language Teaching* (18th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

Maftoon, P. (2012). The Realization of Gardner's Multiple Intelligences (MI) Theory in Second Language Acquisition (SLA). *JOURNAL OF LANGUAGE TEACHING AND RESEARCH,* 3(6), 1233-1241.

วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

McKenzie, W. (1999). *Multiple intelligences survey*. Available from http://surfaquarium.com/MI/inventory.htm December 18th 2023.

Medina, S. L. (1990). *The effects of music upon second language vocabulary acquisition: Paper presented in TESOL*. San Francisco: Califomia.

Oliveira, L. C. (2009). Course books and multiple intelligences theory: Unpublished \MA thesis. Unpublished \MA Thesis. Porto Alegre University. Retrieved from https://www.lume.ufrgs.br/bitstream/handle/10183/21502/000737485.pdf?sequence=1 April 26th, 2009.

Razmjoo, S. A., & Farmer, Z. (2012). On the Representation of Multiple Intelligence Types in the ILI Intermediate Coursebooks: A Coursebook Evaluation. *Iranian Journal of Applied Language Studies*, 4(2), 153–188.

Richards, J. & T. Rodgers. (2001). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

_____. (2003). *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.

_____. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching*. England: Cambridge University Press, Cambridge.

Sasaki, M. (1993). Relationships among second language proficiency, foreign language aptitude, and intelligence: A structural equation modeling approach. *Language learning*, 43(3), 313–344.

Spirovska, E. (2013). Integrating Multiple Intelligences in Teaching English as a Foreign Language–Seeu Experiences and Practices. *Seeu Review*, 9(1), 9–20.

Tiansoodeenon & Sitthitikul. (2022). Effects of multiple intelligences–based instruction on English achievement and learner autonomy of Thai tertiary students, *The Journal of AsiaTEFL*, 19(4), 1250–1266.

วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร